

В Карпатах (1943)
Буряківець Юрій Дмитрович

Розійшлися, розбіглися по світу
Не сказавши ввостаннє: “прощай...”
І в Карпатах гуцульська трембіта
Сумно грала про соняшний край.
А в зеленій, розлогій долині
Стрибунці стрекотіли між трав.
І встухаючись в простір осінній,
Я з Дніпров’я дівча пригадав.
Як зелених тих коників — досить
Назбиралося дум про тепло.
Ми і жито пожали і просо,
Мов нічого в житті й не було.
Розійшлися в непевну годину,
Я у серці ще світло несучу.
Вже умилась дощем Україна
Сльози нені — створили росу.
Тим сльозинкам в дорозі світити,
Що веде через річку, за гай...
У Карпатах гуцульська трембіта
Сумно грала про соняшний край.

осінь, 1943 р.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/buriakivets_yurii_dmytrovych/v_karpatakh